

גיליון מס' 5

שנה 83

כ"ב בכסלו תש"ף

20.12.2019

אנו נושאים לפידים

מילים: אהרון זאב

לחן: מרדכי זעירא

אָנוּ נוֹשְׂאִים לְפִידִים

בְּלִילוֹת אֶפְלִים.

זוֹרְחִים הַשְּׂבִילִים מִתַּחַת רִגְלֵינוּ

וּמִי אֲשֶׁר לֵב לוֹ

הַצֵּמָא לָאוֹר -

יִשָּׂא אֶת עֵינָיו וְלִבּוֹ אֵלֵינוּ

לָאוֹר וְיָבוֹא!

יֵס לֹא קָרָה לָנוּ -

פֶּךְ שֶׁמֶן לֹא מָצָאנוּ.

לַעֲמֹק הַלְכָנוּ, הִהָרָה עָלֵינוּ,

מַעֲיִנוֹת הָאוֹרוֹת

הַגְּנוּזִים גָּלֵינוּ.

יֵס לֹא קָרָה לָנוּ -

פֶּךְ שֶׁמֶן לֹא מָצָאנוּ.

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

29/10/19

נוכחים: אילן אופיר, שאול גור, רמי יעקב, תמיר מייזלס, שלמה חורפי, דני ברייר, יעקב שן, אילן אשל, ענת לשם, משה דיין, נורית קצירי, עובד גולני, צור אלון, איל גרונר, ידידיה נעים, דגן פלד. אינם נוכחים: יאן משוב, יאיר תורגימן, אורלי פיצ'וטו. מוזמנים: ערן איצקוביץ מנכ"ל אבנדנס, אלון עברי, אביגדור אופיר, יהודה כהן

1. אישור פרוטוקול

פרוטוקול מיום 24/9/19 אושר.

2. אבנדנס - דו"ח מצב

ערן (מנכ"ל): עשינו ונעשים מאמצים, שלא מצליחים, למצוא שותף/ משקיע/קונה, מצד שני הקיבוצים הפסיקו הזרמת כספים לחברה ולכן הוחלט על סגירת החברה. את החברה אפשר לסגור באחד משני אופנים: 1. להכריז על החברה כחדלת פרעון. 2. פירוק מרצון - התנאי לכך הוא שהחברה תהיה מסוגלת לפרוע את חובותיה תוך 12 חודשים. הוחלט ללכת על פירוק מרצון. כך התהליך הוא בשליטתנו והתהליך הפיך (במידה ויימצא משקיע). כמובן שהעלויות שיהיו בסופו של התהליך ישולמו ע"י הבעלים לפי חלקם בחברה. **החלטה: מאשרים פירוק מרצון.**

3. מדיניות חלוקת בונוס לחברים

ענת: בטבלה מוצגים הדיבידנד שחולק לקיבוץ ומה הסכום מתוכו שחולק לחברים **ב-11 השנים האחרונות**. בגלל החלטת הקיבוץ על חלוקת רווחים ליורשים, הנפטרים לא יורדים ממצבת מקבלי הדיבידנד. **כדי לשמור על יציבות, שמירה על יחסים נכונים כלכלית בין כספי חלוקת הבונוס והכספים המושקעים בקהילה ובעסקים ועל כך שלא כל שנה יובא לדיון מחדש גובה החלוקה לחברים, אנחנו חושבים להתחיל עם מדיניות של בונוס בשיעור של 50% מהדיבידנד שהתקבל מגולן מדי שנה.**

מדברי החברים:

- מציע ש-40% יחולק לחברים ו-10% יוקצו למען הקהילה.
- לעזור לקהילה זה נחמד, אבל מתוך כל מה שהולך להשקעות, הרבה יותר מ-50% הולך לקהילה.
- הנוסחה שמוצעת כאן היא אחראית, משהו שאפשר יהיה לעמוד בו לאורך זמן.
- לשמור על סכום קבוע של 50% זה הגיוני, מפני שאם בעתיד הרווח של גולן יעלה, הייתי שמח אם החברים יקבלו בונוס גדול יותר.

החלטה: בעד - 12 נגד - 2

הוחלט לקבע בונוס לחברים בגובה 50% מהדיבידנד המועבר מ"גולן" מדי שנה.

4. הצגת ענף הרפת

אלון (מרכז הענף) ואביגדור (יועץ מקצועי חיצוני) הציגו את המצב ברפת, והתקיים דיון על הענף ועתידו.

5. סולארי - אישור הסכם עם חברת סולגרין

הוצג עקרונות ההסכם הסופי לחתימה.

החלטה: אושר פה אחד.

הישיבה הסתיימה בפרידה וחלוקת שי לחברי ההנהלה היוצאים וברכות לנכנסים.

בחירת חברי מזכירות רחבה חדשים

מדי שנה אנו מתבקשים לבחור את חברי המזכירות הרחבה.

מספר הנציגים שיש לבחור על פי החלטות הקיבוץ הם: 10

כפיפות המזכירות הרחבה: שיחת קיבוץ

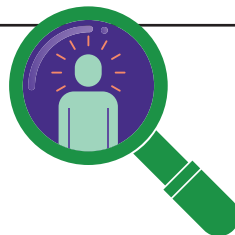
חברים הרואים עצמם מתאימים לתפקיד ומוכנים להציג את מועמדותם

מוזמנים לפנות למש"א או למזכירות עד 25/12/2019

כל שמות המועמדים יובאו לשיחת הקיבוץ ולאישור בקלפי.

חברי מזכירות מכהנים יכולים להציג מועמדותם (עד 4 ברצף).

דרושים

דרוש/ה

עובד/ת כללי/ת לכלבו שער הגולן.

עבודה במשמרות וסופי שבוע.

עם נכונות לעבודה מאומצת.

לפרטים: אייל מורן 0523864261

5/12/19

1. דו"ח מבקרת פנים

עו"ד הלית הלר הציגה את דו"ח המבקרת על מחלקת מש"א, שערכה לבקשת המזכירות הרחבה.

תקציר הדו"ח הופץ לחברים לפני שיחת הקיבוץ. לדברי המבקרת מח' מש"א מתנהלת באופן מסודר יחסית, וההערות אותן ציינה בדו"ח אינן רבות, וניתנות בקלות יחסית לתיקון. המבקרת ציינה את הפרטים העיקריים הבאים:

- יש צורך לעדכן את תקנון העבודה בקיבוץ
 - את אופן העברת דו"ח מש"א מיידי הנה"ח/תמחיר כל חודש בחודשו
 - נדרש חידוד הבקרה על שעות העבודה והשכר המשולם לקיבוץ מ"גולן" בגין עבודת חברים.
 - יש לקבוע תקציב לעדכוני שכר שנתיים /מדיניות שכר שנתית.
 - העסקת עובדים זרים בתחום הסיעוד דרוש תיקון.
 - יש להכין הסכמים בשפות העובדים ולא רק באנגלית/תאילנדית.
 - דיווח נוכחות לוקה בחסר הן של חברים ושל שכירים.
 - יש צורך לעשות סדר בכל הקשור לרישום ימי העדרויות של חברים חופש/מחלה וכו'.
- בכל הקשור לעבודת חברים בתשלום, רשמה המבקרת מס' המלצות: אין ספק שיש צורך לעשות סדר באופן התשלום. לעשותו בצורה מסודרת ושקופה יותר. כל ההתייחסויות מופיעות בפירוט בתקציר הדו"ח, או בדו"ח המלא אותו ניתן לקבל במזכירות.
- לסיכום, הוחלט להטיל את יישום עיקרי הדברים המופיעים בדו"ח על מח' מש"א והעומד בראשה.**

2. הסדר פיצוי בגין ויתור על דיור קבע

מציג רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ: ההסדר המוצע הינו הסדר כדאי לשני הצדדים, הן לחברים והן לקיבוץ. ההסדר מאפשר לחברים המעוניינים להפוך את דירתם הזמנית לקבועה, לקבל פיצוי כספי בסך של 250 אלש"ח. במקביל, הקיבוץ מפחית את רשימת הממתינים לדיור קבע ובכך יוצר חיסכון כספי ניכר של הצורך בבניה חדשה לממתינים בתור. ברשימת הממתינים לדיור קבע רשומות 36 משפחות.

ההסדר אושר לאחרונה בפורום המזכירות הרחבה.

בדיון העלו חברים מספר הערות לנוסח הכתוב בהסדר וגם לעניין גובה ההחזר השנתי הצפוי. ההערות אינן במהות ההסדר. ולכן התקבלה החלטה לתקן במספר מקומות את הניסוח, כמו כן להכניס מרכיב של מדרג ההחזרים השנתיים בהתאם למספר המשפחות שייכנסו להסדר המוצע.

חברה העלתה בשיחה נושא אישי אשר, לדעתה, קשור להסדר המוצע. הנושא הורד מהדיון והחברה תוכל להביאו כדיון אישי במזכירות הרחבה.

ההסדר יועבר להצבעה בקלפי בתאריכים 17-19/12/2019.

3. ערעור רבקה אמיר על החלטת המזכירות הרחבה בעניין חישוב דמי עזיבה לעוזב קיבוץ

רבקה אמיר ביקשה לערער על החלטת פורום המזכירות הרחבה לדחות את בקשתה לעניין חישוב דמי עזיבה לעוזבי קיבוץ.

בהצגת הדברים ביקשה רבקה את החברים לאפשר לעוזבי קיבוץ לקבל את חישוב דמי העזיבה שלהם ע"פ 'פנסיית המטרה', כפי שנקבעה בשנת 2009 וללא קשר לתאריך העזיבה שלהם את הקיבוץ. כל זאת, בשל שינוי התקנון הפנסיה שהתקבל מוקדם יותר השנה (2019).

כזכור, בתקנון החדש הוחלט שמיום קבלת תקנון הפנסיה (2019) - עוזבי הקיבוץ יהיו זכאים ל'פנסיית היעד' של הקיבוץ, בערך אותו קבע הקיבוץ (5300 ₪ היום). תקנון הפנסיה מגדיר במפורש כי הזכאות ל'פנסיית המטרה' של הקיבוץ יחול רק על עוזבים שבעת קבלת התקנון היו חברי קיבוץ. בפועל רבקה מבקשת אישור ציבורי להחיל את התקנון רטרואקטיבית לגבי מי שעזב בטרם התקבל התקנון.

ההצבעה על הערעור תועבר להצבעה בקלפי שתיערך בתאריכים 17-19/12/2019

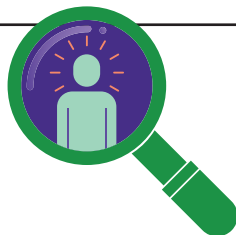
4. דיווחים והודעות

- (כנהוג עפ"י החלטות שער הגולן הודעה ללא ערעור דינה כהחלטה)
- א. הודעת ועדת פנסיה:** צירוף יונה צמח ואיילת פלג לקרן מילואים.
- ב. הודעת רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ:** אישור קדנציה נוספת של חמש שנים להנהלת קרן מילואים לחברים הבאים: בתיה שילה, אילן אשל, שלמה חורפי.

רשם: רמי יעקב, מזכיר קיבוץ שער הגולן

**בית שער הגולן משתתף בצערם של
יואב ארזי ובני משפחתו
עם מות אימו
נטע ארזי**

דרושים

יו"ר מועצת החינוך

מטלות עיקריות לביצוע התפקיד

- א. הובלה של מדיניות חינוכית ערכית קהילתית.
- ב. כינוס ההנהלה לישיבות סדירות.
- ג. ניהול ישיבות ההנהלה - קביעת סדר היום בשיתוף מנהלות החינוך, פרסום סדר היום, סיכום הישיבה פרסום וידוע הציבור בהחלטות המתקבלות בהנהלה הציבורית.
- ד. בקרת יישום ההחלטות מועצת החינוך.
- ה. זמינות לקשר מתמיד עם מנהלי מערכת החינוך.
- ו. ליווי ותמיכה למנהלות החינוך
- ז. הבאת נושאים לדיון וייצוג מערכות החינוך במזכירות הרחבה
- ח. חבר בוועדות קליטה וצמיחה דמוגרפית מתוקף תפקידו.

דרישות התפקיד

- חבר/ת קיבוץ
- אהבה לילדים ואמונה בהם
- השכלה חינוכית או ניסיון ניהולי בחינוך (אקדמאי - יתרון)
- תקשורת בינאישית טובה
- יכולת הבעה בכתב ובע"פ
- ניסיון ניהולי - יתרון
- דיסקרטיות
- זמינות בשעות שאין שגרתית
- ראיה מערכתית

כפיפות: מועצת חינוך

גוף ממנה: קלפי

משך קדנציה

- משך הקדנציה תהיה 3 שנים.
- לא יותר מ-2 קדנציות רצופות.

< התפקיד התנדבותי - יום בשבוע

כל הרואה עצמו מתאים ומעוניין להציע מועמדותו מוזמן לפנות בכתב (באמצעות מייל או מכתב) ליחידת משאבי אנוש עד לתאריך 25.12.2019
חברים יכולים להגיש את מועמדותם או להציע חברים אחרים כנציגי ציבור.
מועמד שזכה לתמיכת המזכירות הרחבה, יובא לשיחת קיבוץ ולבחירה בקלפי.

ודובים יהלכו בו או במערב אין כל חדש

יעקב כהן

ילדי שאל אותי, מה חדש בשער הגולן? סיפרתי לו על השלט החדש שעומד על גבול מסדה שער הגולן ומודיע בגאווה על שכונה חדשה "שכונת ירדן". הוא, כמובן, לא ידע אם לצחוק או לבכות, קצת כמו בסרט "שלושה שלטים מחוץ לאבינג מיסורי" שגם בו אתה קצת צוחק וקצת בוכה.

אז קודם כל מה זה חוסר הדמיון הזה בבחירת השם? איפה השמות שפעם נתנו לשכונות שגרתיות ומשעממות ניחוח יוקרתי כמו "סביוני גולן", "המערבית הצעירה", או סתם "שכונת האשליות", כי זה בעצם מה שאנחנו עושים לבנינו שמאסו בקיבוץ השיתופי אבל רוצים לקבל חלקת אדמה בזכות הוריהם ולבנות כאן את ביתם ולשלם עליו ועל כל השירותים הנלווים. הרי זה היה הייעוד המקורי של חלקה א', למי שזוכר, כשעוד דיברו כאן על שינוי. אנחנו פשוט משלים אותם, מוכרים להם חלום שאנחנו לא רוצים להגשים, מבטיחים להם שעד סוף המילניום השלישי יהיה שינוי כל שהוא וכדאי להם לרוץ ולהירשם אצל ועדת קליטה או פליטה. למודי ניסיון הם כבר לא רצים ולא נגררים. אחרי הכל, מאז שהתחלנו למלא רשימות עברו עשר שנים ויותר, הילדים כבר בני 40 פלוס וכבר ברור להם שאנחנו מעדיפים את מי שרוצים את כל השפע הזה בחינם, וממילא לוועדת קליטה אין תשובות לכל היתר.

אפשר עוד לפנטז על מודל "הקיבוץ השיזורי", שאמור להיות פתרון הוגן לכל הצדדים, להפסיק את הקליטה החינמית ולשייך את הדירות לאנשים שנתנו כאן את חייהם עוד לפני ש"גולן" התחילה למרוח לכולנו את הלחם בשוקולד השחר. אבל, לדעתי, הצעירים יפילו גם את האפשרות הזאת וכל סוג של שינוי שיאיים על בור השמנת שהם משכשכים בו.

פעם צעירים היו ראש החץ לשינויים חברתיים ואחרים, היום הם ראש החץ לקיום מדושן שלא רואה את העתיד. חלקם יכולים להגיד לי בלי להתבייש "אם אתה רוצה שינוי כדי שאנשים כמו הבן שלך ואחרים יבואו לחיות כאן, אז שלא יבואו", אנחנו לא רוצים להיות מגורשים מגן העדן רק בגלל שהוא מנוון לא מוסרי וחסר עתיד.

המרגיז הוא שחלקם הם בני זוג שבאו מבחוץ ועומדים לרשת את הוריהם על בתייהם ונכסיהם, אבל יעשו הכל כדי שאני וחברים אחרים לא נוכל להוריש לבנינו לא בית ולא חלקת אדמה. וזה, לסיום, מחזיר אותי לכותרת המאמר, למי שלא מכיר את הסיפור: מספרים שבן-גוריון ירד לנגב השומם עם קבוצה של אנשים חשובים, נעמד על גבעה וחזה בעיני רוחו איך הנגב יפרח. כאן, הוא אמר והצביע ישר, תצמח עיר. וכאן, הצביע לימין, יצמח יער עבות, ואיזה ליצן בחבורת האנשים שהקיפה אותו סינן בשקט "ודובים יהלכו בו". מאז, נדמה לי, שהדבר היחידי שצמח בנגב זה יער פחונים של בדואים. כל זה, כמובן, לא נועד לפגוע בערכו של החזון, כי כמו שנאמר, וקיבוץ שער הגולן הוא בהחלט דוגמא טובה לכך - "באין חזון ייפרע עם".

השתתפו: דני לסקה, ענת אלסטר, הלל הלוי, איילת זוהר, דגנית ארזי, קרני רימר צרי, שי אלט, זוהר רוגל, שירה בן סירה, קרלה ניימרקס.

החודשיים שעברו מאז המפגש הקודם הביאו עימם הרבה עדכונים שברצוננו לשתף את המנהלת ואת חברי הקהילה.

בגיל הרך אנו ממשיכים להתמודד עם חוסר כוח אדם משמעותי. בפועל חסרות 2.5 משרות, שירה מעדכנת כי בקרוב תיכנסנה למערכת שתי חיילות משוחררות מהקיבוץ, אשר תעבודנה במסגרת של 'עבודה מועדפת'. הטיפול נעשה בעידוד ובשיתוף פעולה של המועצה האזורית והקיבוצים בניסיון לשפר את מצבת כוח האדם.

כמו כן, המזכירות הרחבה אישרה לאחרונה עבודה בתשלום של פנסיונרים בתוך מערכת החינוך על מנת לספק פתרונות למערכת. לצערנו, קריאה ל"התגייסות הורית" הביאה מעט מאוד היענות. במציאות של כניסה לאמצע שנה, עם יציאה של עובדות לחופשות השנתית שלהן וכן של העובדות הסטודנטיות לתקופת מבחנים - נצטרך לתגבר את המערכת בכוח אדם. בהקשר הזה, עולה השאלה האם אפשר לשלב נוער בתוך המערכת, כחלק ממסגרת עבודת נוער בקיבוץ. ההגבלה היא שאסור להעסיק מתחת לגיל 16, ומעל לגיל 16 הם כבר עסוקים ואינם פנויים במסגרת השעות שמערכת הגיל הרך פועלת בהן. כך שזה אינו מהמענה. בימי שישי רובם משולבים בחינוך הבלתי פורמאלי. הדעה הרווחת היא שהצעה זו נשמעת סבירה ב'הקמות', והעיקר שיימצא פתרון למצוקה הבווערת.

נושא **בטיחות הילדים בכבישים הפנימיים בקיבוץ**: המנהלת עסקה בכך באוגוסט האחרון, כאשר הייתה המלצה למצוא פתרון יצירתי לסגירת מקטע הכביש הפנימי הסמוך למסגרות הילדים.

אנו עדיין בתהליך מול הנהלת הקיבוץ בנושא, בשיתוף מאיר בן עמי, אברהם דביר ודורון רות. כולם לקחו חלק בחשיבה ובניסיון לקדם את הנושא. המצב הוא מורכב ודורש את היענות הציבור, את ההבנה כי למרות אי הנוחות וחסרון במקומות חנייה, יש להימנע מחנייה בכביש הפנימי ואף נסיעה בו [למעט פריקה וטעינה]. בטיחות הילדים היא מעל לכול. הנהלת הקיבוץ מאמינה כי הסברים מנומקים והמשך העלאת המודעות לנושא היא פתרון אפשרי ונכון יותר מאשר פתרון קונקרטי ופיזי, שהוא מורכב ובעלויות גבוהות. יתכן כי יהיה צורך לערב את המזכירות הרחבה בעניין, במידה ולא נצליח להמשיך ולקדם את הנושא.

עניין בטיחותי נוסף - **גיזום העצים**: כולנו ערים לאסון שהתרחש בקיבוץ בחן של נפילת עץ על ילדה. לצערנו, כבר אירעו מספר אירועים בקיבוץ עם נפילת עצים שלא נגזמו. אנו מבקשים לקדם סקירה של כל העצים בקרבת בתי הילדים וחוות דעת בנושא זה של מומחה בטיחות. מטבע הדברים נושא גיזום עצים מעלה התנגדות בקרב רבים, ויש קושי גדול לדעת אגרונומית איזה עץ בריא ואיזה עץ חולה ולפעול על בסיס הערכה זו. אנו מיידעות שגם נושא זה מעסיק את המערכת בימים אלה.

עדכון אחרון, בינואר הקרוב אני מסיימת את תפקידי כיו"ר מנהלת חינוך מזה ארבע שנים. מכרז להחלפתי עתיד להתפרסם בקהילה. אני מאחלת שימצא האיש/ה אשר יסכימו לקחת אחריות על המשך עבודת המנהלת ולהיכנס לעובי הקורה של מערכת החינוך. נשמח לפניית כל מי שרואה עצמו מתאים לתפקיד.

והנושא המרכזי לדיון בשיבה זו הוא הקמת קרן מלגות לילדים מצטיינים. זהו נושא שחוזר ועולה בדיונים האחרונים עקב ריבוי הפניות. שירלי רות הציעה לקשור בין קבלת מלגה לשירות לקהילה, ואנו חשבנו שזה רעיון נפלא ומועיל לכל.

קרלה מתארת את העבודה על הגדרות המלגה אשר יקיפו ספורטאים מצטיינים, מצטיינים באומנויות, מצטיינים על רקע לימודי ייחודי.

ההצעה על הקמת קרן מלגות תעלה לדיון בתקציב הקרוב של מערכת החינוך. אנו תקווה שבספטמבר 2020 כבר אפשר יהיה לפנות בצורה מסודרת, להגיש בקשה בכתב, השירות לקהילה בתמורה יהיה בשיח אישי בין הנער או הנערה למדריכת הנעורים ומנהלת החינוך החברתי. המלגות יהיו מדורגות במדרג על פי ייצוג ארצי, מחוזי, מועצתי, חוגי, בהתאם למדרג יקבע גובה המלגה. יקבעו קריטריונים ברורים לבקשת מילגה.

חברי המינהלת מחדדים שחייבת להיות סימטריה בין התרומה לסיוע, לנסות לפנות למפעלים בסביבה לקבלת כספים למלגות שכאלה, הדבר מקובל. לא להסתמך על כספי שער הגולן בלבד. גם "גולן מוצרי פלסטיק" יש ועדת תרומות. מינהלת החינוך הייתה רוצה לראות תרומה בתחום הקשישים, אולי טיפול בגינות קשישים כחלק מתרומה לקהילה, ובכל מקרה לקחת זאת בחשבון. צוות המינהלת מקדם בברכה את העשייה בנושא.

ובנימה אופטימית לסיום: בקרוב ביה"ס להורים יגיע לכאן אל הקהילה - יוצעו יותר הרצאות ולמידה למעוניינים. אנו מזמינים את חברי הקהילה להשתתף.

בברכת שיגרה ברוכה לכולנו.

יפה קפון

חצר, בטיחות, תברואה וכו'

מאיר בן עמי, רכז החצר

אתחיל בענייני תברואה והדברה.

סיימנו בעיקרון את נושא נמלת האש השנה (הן תחזרנה, לא לדאוג). השנה נערכנו נכון מבחינת הטיפול בנגע, ביצענו ריסוסי שטח מקיפים וכן ריסוס בבתי התושבים שרצו בכך, ואני חייב לציין כי התוצאות היו טובות ביותר, מרביתכם יכולים להעיד על כך. כל אלה שעדיין לא נפרדו מהנמלה, מוזמנים לבקש שירות. כידוע, יום ההדברה שונה ליום שלישי בשבוע.

ומעניין לעניין באותו העניין - עכברים! לאחרונה מורגשת מכת עכברים ושאר יצורי קרקע חריגה בבתי החברים, בשכונות הצפוניות ועתה גם במערבית. אם שמתם לב, מטע אבוקדו נעקר ונחרש, מה שגרם לכל יצורי התת-קרקע לחפש מקומות אחרים. לגבי השכונה המערבית, התחלת בניית שכונת הירדן החדשה, בשעה טובה, מצריכה חפירות שגורמות לאותה התופעה. אנחנו ביצענו פעולות מקדימות של פיזור מלכודות לרוחב החזית המשיקה לבתים בתקווה לצמצם את התופעה.

מי ששואל ומה עם החתולים? ובכן, חתולינו היקרים הפכו למיוחסים ומפונקים אשר אינם זקוקים עוד לחפש להם מזון.

פיזרנו קופסאות ללכידת עכברים סביב חדר האוכל, בהתאם להוראות מחייבות. קופסאות אלה הן מפלסטיק שחור סגור מכל צדדיו, למעט פתחי כניסה לעכבר. כולם מתבקשים לא לנגוע בקופסאות האלה. הן מעוגנות לקיר ונושאות מדבקות אזהרה.

חלוקת גז:

החלוקה מתבצעת כסידרה תוך שאיפה לתת מענה מיידי לזקוקים, אך יחד עם זאת, אני מבקש שלא להמתין עד ששני המיכלים מתרוקנים, אלא להזמין מיד כשאחד מתרוקן, והדגש על מתרוקן. אנא, הקפידו לצרוך את המיכל עד קרוב לסופו ולא לבקש החלפת מחצית המיכל או יותר - לא נחליף כאלו.

בטיחות:

לאחרונה כולם כותבים על בטיחות: מזכירות, ועדת חינוך ועוד, כנראה שבטיחות היא בנפשנו ולא בכדי.

צוות הבטיחות בקיבוץ כולל את אברהם דביר, שהוא ממונה הבטיחות של הקיבוץ, ואותי האיש בשטח. כמו כן קיימת ועדת בטיחות הכוללת אותנו ואת מרכז המשק, שהוא היו"ר. הוועדה מתכנסת בקביעות אחת לחודש ודנה בנושאים קשורים.

לאחרונה דנה הוועדה בעניינים שהועלו על ידי חברים:

הדלקת מדורות בחצר הקיבוץ בין הבתים דבר שעלול לגרום להפרעות לדיירים מסביב, עשן ונזק פוטנציאלי אחר. מצאנו כי אין הדבר יכול לבוא בנפרד מהדלקת מנגלים ותנורי אח. אין לנו רצון למנוע זאת מהחברים, אך אנו יכולים לבקש וגם לדרוש הקפדת יתר על הדלקת מדורות, כולל דאגה למקורות מים ונוכחות מבוגר עם טלפון נייד (102). להכין מדורות קטנות

בהיקפן, לא יותר מחצי מטר, כך על פי חוק. לדאוג לא להקים מדורה ליד עצים או שיחים ומתחת לכבלי חשמל ולא ליד כל מבנה או רכב אחר. לדאוג לכיבוי מוחלט של האש בסיום. ואם אפשר, להתחשב בשכנים.

מכוניות נטושות: אחר הפינוי הקודם שביצעתי, וכמובן שברשות הבעלים, יש עדיין מכוניות בודדות כאלה בקיבוץ. להזכירכם, בעבר המדינה נתנה 3000 ש"ח מענק לכאלה שהסכימו להיפרד מהרכב הישן. היום אין כזה. פינוי רכב יכול לעלות מאות שקלים. בשלב זה אני יכול להציע פינוי הרכב ללא עלות. בכל מקרה, מי שאינו מעוניין, מתבקש להציב את הרכב במקום מסודר, נעול, כולל חלונות.

נסיעה וחניה בלב הקיבוץ: בעקבות סיכונים הקיימים לילדים בבתי החינוך השונים בלב הקיבוץ, אנחנו מחפשים פתרונות. אנו סבורים כי צריך להימנע ככל האפשר מנסיעה בדרך המרכזית בלב הקיבוץ. יחד עם זה, סיירנו, מרכז המשק, ראש מינהלת החינוך ואני ובדקנו אפשרויות שונות שיכולות למנוע אסונות, מה שאינו מיתר את בקשתי מהנהגים. כביש נוסף שחייב להישאר פנוי מרכבים וקלנועיות הוא הכביש המוביל מהסובה למחסום המרפאה, זהו נתיב המשמש רכבי חירום ואספקה. לרשותכם,

מאיר בן עמי, רכז החצר

דרושים מתנדבים לפרויקט הסביבתי שלנו

בחודש שעבר סיפרנו על הפרויקט הסביבתי קהילתי, שמובילה גולי אורטל עברי - "שקיות או לא להיות", במרכזו ייצור שקיות רב-פעמיות לקנייה בכל-בו ובמרכולים אחרים באזור. את השקיות קונים בכל-בו שלנו, או במרכולים דומים באזור שלנו. הרווח הכספי ממכירת השקיות חוזר לפעילות סביבתית בקהילה שלנו. את השקיות הצבעוניות תופר יוסף פיצוטו ברב-חן, והצלחת הפרויקט הביאה למצב, בבחינת "צרות טובות", של ביקוש גדול מאוד לשקיות וצורך במתנדבים שיעזרו בתפירה של השקיות. הצורך הדחוף הוא במתנדבים רציניים שיודעים לתפור במכונת תפירה. שתי המתנדבות הראשונות הן יעל קרני ודליה כהן שנתמו למאמץ.

אנחנו מחכים לתופרים נוספים, כדי שנצליח לעמוד בביקוש.

המעוניינים להירתם מוזמנים להתקשר לגולי אורטל-עברי 052-386421

קטעים מהמטעים

בן רימור

כל פעם אני מתלבט אם לכתוב עוד פוסט (בפייסבוק). אומר לעצמי בואינה זה לא שאתה כותב פה את פאודה, מה מעניין ביום של גידול מטעים? אבל וואלה, כל פעם מחדש מתברר לי שזה מעניין ואנשים קוראים (תודה לכם!) ונחשפים לחקלאות של היום יום, של הבוץ בנעליים והעבודה בשטח, וזה אחלה כי תמיד קוראים על חקלאות בהקשרים או של פשיעה חקלאית או הצטמצמות החקלאות או לייבא או לא לייבא וכדו'. זה חשוב מאוד, אבל אותי יותר מעניין לכתוב ולהראות איך זה נראה ביום יום. אז לעסק.

בימים אלה אנחנו פול פאוור באבוקדו. בתמרים אין כרגע מה לעשות לפני החורף מלבד ריסוס עשבייה אחד ותחזוקת המלכודות של חידקונית הדקל. עוד כמה גשמים ותוסיפו לזה גם איסוף פטריות, הן צומחות מעולה מתחת לגזם המרוסק שהמרסקת משאירה, מין קש שכזה.

באבוקדו - קטיף!

קטיף זה כיף. קודם כל, כי להוציא זני קיץ, רוב הקטיף הוא בחורף, ואני איש של חורף. שנית ובעיקר, לראות את הכסף יורד מהעצים אחרי שהשקענו כל העונה, עשרות מיכלי פרי שנערמים ונשלחים לבית אריזה מדי יום, זה מספק. בחלקה אחת קטיף עם סולמות ובחלקה סמוכה קטיף עם אפרונים, הרעש הכי כיף שיש.

החלקות הצעירות יותר נמוכות, כ-3 מ' ומתאימות לקטיף קרקע, גג - סולם. חלקות ותיקות גבוהות יותר ואותן קוטפים עם אפרונים, מכונות קטיף, המכונות הכי ותיקות אבל הכי מושקעות וחשובות בענף. יש להם לאפרונים חסרונות, ויש להם יתרונות, אבל רעש אפרונים זה רעש הקטיף, וזו מוסיקה לאוזניים... כרגע אנחנו קוטפים במקביל במספר חלקות, באחת ארבעה אפרונים, באחרת סולמות ובשלישית האורגנית עוד שני אפרונים קבועים, שקוטפים לפי הזמנת לקוח מיוחדת.

מי עובד? כרגע אנחנו במינוס שני תאילנדים והחסרון מורגש. גם ענבר עברי עוזב אותנו לטובת הרפת. לכו תבינו. אז אנחנו מזנקים מטרקטור למלגזה לאפרון וחוזר חלילה, אבל כשיום עבודה נגמר עם 46 מיכלים קטופים, זה יופי! כיפאק היי **לפטריק מוריה** בן ה-70 (שנראה הכי בן 50 שראיתם בחייכם), פנסיונר בענף שנותן כתף בתקופה המעט לחוצה הזו, ועולה כל יום על אפרון כדי לקטוף כמו נינג'יה.

פה ושם בימים בודדים שלא קוטפים, יש עבודות בחלקות שנקטפו, למשל ניקוי העצים מצמח מטפס שהוא השטן, שעוטף את העצים ומשתלט עליהם, וגיוזם המטע ותיקון נזקי קטיף בהשקיה.

אנחנו לוטשים עיניים גם להכשרת שטחים חדשים לנטיעות וחופרים בהם חפירות גישוש, לבדוק את הרכב ומבנה הקרקע ופרמטרים נוספים.

בסככה שלנו בקיבוץ אנחנו כל הזמן משפרים כדי ליצור סביבת עבודה נוחה ונעימה. החשמלאים סיימו לחבר את מכולת הצידוד לחשמל ותאורה, ושמנו יד על עוד מדפים לצידוד והחלפנו תאורה בחדר קפה, הגינה צבעונית וצעד אחר צעד אנחנו מתקדמים למקומות טובים.

באופק נטיעות נוספות, חידוש צידוד, חלקות צעירות שמתחילות להניב, החלפת צידוד השקיה ישן, שיפור דרכים במטע, ביום ראשון 22.12 מבדק תקני ייצוא... זה לא נגמר ואיזה כיף שכך.

החורף עושה קולות שהוא כבר פה. כמה חיכינו. ברשימה הבאה תמונה של כוס תה עם נענע מהגינענע!

יאללה ביי.

תולדת ספרים

חדש על המדף

זמן עבר - לי ציילד
בית הקפה שלנו - נגיב מחפוז
האי של נשות הים - ליסה סי
עיר של בנות - אליזבת גילברט

מה שיודעת הרוח - איימי הרמון
דוניא - עודה בשאראת
משטרה - יו נסבו
אנטוניה - גידי גלבוע
סודה של מספרת הסיפורים - בג'אל בדאני

ניתן להזמין במייל: Sifria7504@walla.com או בוטאפ: 052-3864044

בנעליים הגדולות של אדם

ראיון עם זיו בן סירה מנהל מרכז האופניים - אביב לשם

מי אצלנו לא הוציא מפיו את המשפטים "אני הולך לאדם" או "הבאת את האופניים לאדם?" "אדם" הוא, כידוע לכולנו, אדם עברי, האיש וסדנת תיקון האופניים והחנות הצמודה, המוכרים כל כך לנו, ברחבי העמק, אך כפי שלמדתי לאחרונה, מוכרת גם בערי האזור ואפילו במרכז הארץ יש לה חסידים. לאחרונה נכנס זיו בן סירה לעבוד ואף לנהל את "מרכז האופניים עמק הירדן" - שמה הרשמי של הסדנה וחנות האופניים של הקיבוץ, הנמצאת בניהולו של אדם כבר יותר מארבעה עשורים. זיו הצטרף לצוות הפנסיונרים העובדים במקום: אדם עברי ושותפיו הצעירים יגאל סגל וראובן שטיין, שקיבלו בזרועות פתוחות את הינוקא. "עד גיל פנסיה עבדתי פה חלקית, לצד עבודות אחרות. לאורך השנים היו לי עוזרים, אבל בגיל 80 החלטתי להניע תהליך של העברת מושכות", מספר אדם. הזמנתי את מרכז המשק ואת רכזת משאבי אנוש ואמרתי להם שאני צריך עזרה. לכל מי שהביעו רצון ונכונות אמרתי "בוא מחר!" היחידי שהיה רציני והביע נכונות להישאר זה זיו".

זיו (46), במקור מפתח תקוה, מעיד על עצמו שבא בכלל מתחומים אחרים. אחרי הצבא נסע לשיקגו שבארה"ב, בה חי 17 שנים, עבד "בכל עבודה אפשרית" לדבריו, שם גם הכיר את שירה להב, הקים חברה לעיצוב וגיוון נוף, עסק בנדל"ן, ואחרי החזרה לארץ שלח ידיו למסחר בשוק ההון, לשיווק ומכירות מקוונות. עם זאת, הוא מעיד, תמיד אהבתי אופניים, לרכב ולתקן.

- איך התגלגלת לחנות של אדם?

בשיחה אקראית שהייתה לי עם אדם, הבנתי שיש לו צורך בעזרה. ראיתי הזדמנות, ופניתי לרכז המשק לבדוק אם זה ישים, ולשמחתי, גם אילן וגם רכזת משאבי אנוש ראו את כניסתי בהתלהבות, והתחלתי לעבוד לפני חמישה חודשים. האמת היא שיש לי חוש טכני, ותמיד התעסקתי עם אופניים שלי ועם כלי תחבורה אחרים, אהבתי להתלכלך, וזה ממש מתאים לי.

- איך הם קיבלו אותך?

שלושתם מאוד בעד הכניסה שלי. הם לא האמינו שאתמיד וחשבו שאפרוש מהר, אבל הפתעתי אותם ויש לנו יופי של צוות. יש להם המון סבלנות ללמד את העבודה, איך מחליפים גלגל או מערכת הילוכים, מתקנים פנצ'ר, מחליפים ברקסים, ומלא טיפים.

- "המחסן של אדם" הוא מוסד

את החשיבות של המקום עבור אנשי שער הגולן אני מכיר עוד מקודם, ונכנסתי אליו בחרדת קודש. "האופניים של אדם" והמוניטין שנצבר עם השנים עומדים לזכותו של אדם הרבה מעבר לעמק הירדן.

- מי שמגיע רואה שהכנסת כבר שינויים. יש לך כבר תוכנית עבודה ויעדים?

יש תחרות מסביב. יש חנויות נוספות באזור, ואנחנו ניתן "פייט" לכולם. אני מעדכן את החנות, זה גם האסתטיקה בחוץ וגם בפנים החנות, זה אומר להרחיב את היצע המוצרים והדגמים, להנגיש את המקום לכל סוגי הרוכבים, וגם להנגיש את הגישה הפיזית למחסן. גם תהיה לנו בקרוב כתובת מייל, נקים אתר אינטרנט, דף פייסבוק וכל אלה ישדרגו את השיווק שלנו. האידיאולוגיה ורוח המקום הם מתן שירות אדיב וטוב לחברי שער הגולן וללקוחות חיצוניים, חנות עם אופניים ומוצרים נלווים איכותיים, שימושיים ולא יקרים. תראה, לא סתם יש קיר מפריד בין ה"סדנה" ל"חנות". המטרה שלי שהחנות תהיה רווחית בלי לשחוט במחירים, אבל להציע מגוון דגמים רחב יותר של אופניים ומוצרים נלווים לרוכבים, גם בסיסיים וגם מתוחכמים וקלים. שוק האופניים גדל, יש ביקוש ואנחנו נענים לו. מטרה שנייה, לא פחות חשובה, היא לפתוח את המקום למעורבות של הקהילה. זה בהחלט חלק מהחזון העתידי שלנו, ובהתאם לתקציבים שנקבל. הכוונה היא שילדים ובני נוער כמו גם מבוגרים ייפגשו בסדנה, ישתו קפה ביחד, יפשילו שרוולים וייתנו עבודה, יתקנו, ייצרו וייהנו מהחווייה המשותפת. כבר התחלנו דיבור ראשוני בנושא עם החינוך הבלתי פורמלי.

"התאהבתי בריח של המקום"

חלק בלתי נפרד מהמקום אלה הריחות של צמיגי האופניים וחומרי הסיכה, כמו גם ערימות האופניים הישנים בחזית המבנה ובתוכו. נדמה שהן תמיד היו שם. לא עוד. מסתבר שבשבועות האחרונים נעשה ניקוי רציני של כל זוגות האופניים הלא שימושיים ששכבו בערימות. המקום מסודר, נקי, שלט החזית "מרכז האופניים עמק הירדן" עומד להתחדש. "וזה רק ההתחלה", אומר לי זיו. במסגרת השינויים ושימת דגש חזק על שירות, נעשית התאמה של שעות הפעילות עם מה שנוח לציבור והרחבת מספר השעות שמרכז האופניים פתוח.

- בתור אחד שלא ניחן בחוש טכני מהמשובחים מעניין אותי כמה זמן לוקח לכם לתקן אופניים.

זה תלוי בסוג התקלה. התפוקה שלנו היא בין 10 ל-20 זוגות אופניים ביום עבודה, תלוי במורכבות התיקון. יש תיקונים קלים ויש כאלה שנמשכים ונמשכים עד שמצליחים.

- מה סוד כוחו של המקום?

כיום הכול נשען על המוניטין של אדם. עשרות שנים של עבודה, מקצועיות, קשרים וניסיון הם המון. אני הצטרפתי ואימצתי את רוח המקום, כי היא הנכס הגדול שלו. אני מביא איתי ניסיון וידע בעולם השיווק, ובשיווק המקוון בפרט. המוניטין של אדם והניסיון האדיר שצבר מחזיקים את המקום. באתי בחרדת קודש למקדש של אדם. האופי והצביון הרומנטי של הסדנה והחנות הם חלק מהחוזקות שלנו, ובצד אלה נעשה את ההתאמות הנדרשות כדי להעצים את הפעילות ולהתאימה לצרכים של הרוכבים והציבור.

- אתה עצמך רוכב?

אני לא מקצוען, אבל אוהב לתקן ואוהב לרכב, ורוכש ידע וניסיון כל יום כאן. אני מתייעץ מדי יום עם רוכבי אופניים מהקיבוץ ומהאיזור, במטרה להבין מה הם צריכים כרוכבים חצי-מקצועיים, שמתייחסים מאוד ברצינות לאופניים שלהם ולציוד הנלווה הנדרש להם כדי שתהיה להם רכיבה יותר קלה ויותר מהנה.

- ולסיום, למתעניינים - מהן שעות הפעילות במקום?

הדלת תמיד פתוחה בין 8:30 עד 15:30 והחברים מוזמנים להיעזר בנו, לבקש, להתייעץ. המסר שלי הוא שהחנות היא של כולנו. אתם מוזמנים לבחון מוצרים קיימים, או לעשות דרכנו הזמנות של מוצרים שעדיין אין לנו ואנחנו נזמין לכם. אני שמח לציין שבזכות הקיבוץ החזק אנחנו יכולים להזמין מוצרים במחירים טובים יותר.

לאחר סיום הראיון הוסיף זיו:

אני רוצה להדגיש את ההדרכה והתמיכה שאני מקבל מראובן ויגאל, שתמיד חיוביים, תמיד סבלניים, ובכללי תמיד על הכיפאק.

יש במקום הרכב אנושי מאוד מיוחד, שהוא ללא ספק המפתח להצלחה של המקום. לא סתם "מרכז האופניים של עמק הירדן" עובד ארבעים ומשהו שנים. הידע וההבנה של אדם במכונאות בכלל ובאופניים בפרט הם האסמכתא שזה מקום רציני ומקצועי שמכבד את עצמו ואת הלקוחות שלו, גם חברי קיבוץ וגם לקוחות מחוצה לו. הזכות להיכנס ולנהל מקום כזה היא עצומה, וכך גם ההזדמנות "להעביר הילוך".

תמונות מחיי קריאה

נורית קצירי

מדור לתולעי ספרים

וגם לכאלה שקוראים ספר רק פעם ב...

בשנים האחרונות נראה כאילו נפרץ סכר, עשרות ספרים נכתבים על תקופת השואה, רובם בשפות זרות המתורגמים לעברית. לי, אישית, יש "שריטה" בנושא השואה, ואני נמשכת לכל הספרים העוסקים בה. השנה קראתי את "ואלה תולדות" שהוא ספר מכונן, "סיפורו של יתום", "הילד הטוסקני", "האור שאיננו רואים" הנפלא, "הזמיר" המטלטל, "הדירה של אמלי" ועוד. במדור זה לבטח עוד אכתוב על כמה מהספרים הנ"ל שחלקם לא פחות ממעולים. הפעם אני רוצה לספר על שני ספרים: **"גן המכתבים" מאת אליסון ריצ'מן ו"מחול ואפר" מאת איימי הרמון**. יש הרבה מן המשותף ביניהם. שניהם מתרחשים באיטליה בזמן מלחמת העולם השנייה. גיבורות הספרים הן נשים צעירות, יפות ומוכשרות הבאות ממשפחות אמידות. בשני הספרים גיבורות הספר הן מוסיקאיות מחוננות.

ב"גן המכתבים" הגיבורה היא אלודי, צ'לנית איטלקייה, נוצרייה, וב"מחול ואפר" הגיבורה היא אווה, יהודייה, כנרית איטלקית. מכאן כל ספר מספר סיפור אחר. "גן המכתבים" מתרחש בעיקר בעיירת החוף היפה פורטופינו בשנת 1943. אלודי, צ'לנית מחוננת, חיה חיי רווחה ונוחות בעירה ורונה. עם תחילת הכיבוש הנאצי בעירה היא נרתמת ועוזרת למחתרת האיטלקית בעיר הולדתה ולאחר מכן בוונציה. היא חווה אהבה עזה ואסונות אינספור. שבורה ורצוצה היא בורחת מהנאצים ומגיעה לפורטופינו, שם נפגשים לאט לאט פצעים, ובעזרת הנגינה בצ'לו ורופא צעיר המציל את הנרדפים ע"י הנאצים היא מצילה את חייה וחיי העובר שבבטנה ובונה חיים חדשים. יש בספר למעשה שני סיפורים המשתלבים מצוין זה בזה ומראים לנו, הקוראים, את גודל כוחה של רוח האדם באותן שנים חשוכות.

"מחול ואפר" (מחול חיריק מתחת למס), לא ריקוד אלא מהחול של הים) מספר על אווה, יהודייה צעירה ומסלול חייה לפני פרוץ המלחמה וכיבוש איטליה ע"י הנאצים. אווה אינה רק כנרית מחוננת אלא גם בעלת זיכרון נדיר - תכונה זו תעזור לה מאד בפעילותה עם חברי המחתרת אליהם היא מצטרפת בעיירה פירנצה, ולאחר מכן ברומא. זהו סיפור בלתי אפשרי על אהבה ענקית בין כומר צעיר ליהודייה. גם פה, אחרי כל האסונות והטלטלות שאווה עוברת בזמן המלחמה, במחנה אליו היא נשלחת, אהבתו הענקית של הכומר אליה מצילה את חייה.

שני הספרים עצובים, מרגשים, אבל לפחות הסוף טוב, ואת זה אני מאוד אוהבת. שניהם מלמדים אותנו מהי גבורה, מהו אומץ, וכיצד ניתן להישאר אנושיים גם בתנאים בלתי אפשריים. שניהם כתובים מצוין. קשה להניח אותם מהרגע שמתחילים לקרוא. אינני רוצה לגלות יותר. אבל עכשיו, כשבחוץ קר וגשום, הכינו לידיכם חבילת טישו והיכנסו לעולם המיוסר והמרגש המתואר בהם. מומלץ מאוד, מאוד.

"בוק סרפינג" - מה זה?

לפני כמעט עשור, טייל בלאוס בחור צעיר בשם רז ספקטור. בערב, מסביב למדורה, ישב עם עוד צעירים- טיילים כמוהו מרחבי העולם, וחשב איך יוכל לעשות פעילות חברתית משותפת, בשפה שכולם מבינים (אנגלית) על נושא מסוים וכל אחד בתורו יקריא או יספר משהו על הנושא שנבחר.

מאז זרמו מים רבים בנהר המקונג, רז חזר ארצה ושכלל את הרעיון שצץ בלאוס לפעילות מוגדרת עם חוקים משלה הנקראת: בוק סרפינג, בתרגום חופשי: גלישת ספרים כמו קאוצ' סרפינג או סי סרפינג. הפעילות התפשטה בכל הארץ ואף מחוצה לה וכיום יש מקומות בעיקר בערים גדולות בארץ שמתקיימים בהן 2-6 מפגשים כל חודש.

אז מהו בוק סרפינג?

זהו מפגש חברתי, ללא תשלום, המתאים לאנשים שאוהבים לקרוא, לכתוב, או כל מי שטקסט "עושה לו את זה". זו בעצם גירסה אחרת של מועדון קריאה, עם הרבה יותר חופש פעולה, כי לא כולם מדברים על אותו ספר והעיקר - לא יודעים מה יקרה במפגש, זו תמיד הפתעה. כל אחד מביא טקסט אחר ששומעים אותו לראשונה במפגש. הדינמיקה שנוצרת בעקבות הטקסטים שמקריאים עושה את המפגש מרתק, מרגש ומהנה.

לבוק סרפינג כללים משלו:

בכל קבוצה 8-9 משתתפים. כל אחד מחברי הקבוצה צריך לקרוא לפני כולם את הטקסט שבחר להביא. לכל קבוצה יש מנחה וגם הוא קורא קטע שבחר להביא. המפגש מתקיים בעברית וכך גם כל הטקסטים שיוקראו. אפשר להחליט שהמפגש יהיה בשפה אחרת ובלבד שכולם ידברו בשפה זו ויבחרו טקסטים באותה שפה. המפגש לא יארך יותר משעתיים עד שעתיים וחצי מקסימום. וגם זה - כל אחד מהמשתתפים מתבקש להביא כיבוד, ובאמצע המפגש יש הפסקה של 15 דקות לכיבוד ושתייה.

יש לבחור קטע מתוך ספר, שיר, יומן, עיתון, מכתב, יצירה עצמית ואפילו מתכון ובלבד שיהיה זה טקסט כתוב, לא יותר מ- 420 מילים. המשתתפים משתנים ממפגש למפגש ואין זו קבוצה קבועה. גם למיקום יש כלל: זה יכול להיות כל מקום מתאים למפגש - בית פרטי, חוץ, חוף, ים, ראש דיונה, בית קפה, גן ציבורי או ספרייה ומוזיאון.

איך הגעתי לזה?

שמעתי על הפעילות מיעל מייזלס ונורית רוגל ובתור חובבת טקסטים וקריאה מיד נדלקתי. פניתי לרז ספקטור ומוניתי לאדמיניט/מנהלת בוק סרפינג עמק הירדן (כך קראתי לקבוצה). באוקטובר יצאנו לדרך. אני, האדמיניט מחליטה על המיקום, הנושא והמנחה. הפרסום בפייסבוק בקבוצה בוק סרפינג עמק הירדן הוא מרכיב חשוב למידע. המפגש הראשון היה בבית שלנו, עם חברים מהקיבוץ שפניתי אליהם וידעתי שהם חובבי טקסטים. רז ספקטור הגיע במיוחד מחיפה כדי להנחות את המפגש ויחד חווינו חוויה מיוחדת של מפגש אינטלקטואלי מרתק, בו כל אחד בחר טקסט ייחודי וגם כיבוד טעים. הנושא היה תקווה. את המפגש השני ארחה נורית רוגל בדירתה. המנחה הייתה לילית ברקני, שהשתתפה גם במפגש הראשון. הנושא שנבחר היה: נדידה. למפגש הגיעו גם משתתפים ממנחמיה, אפיקים ואפילו

זוג מאורנית שבאו במיוחד. גם הפעם הייתה אווירה מהפנטת, קטעים מרגשים ואוכל טעים. המפגש השלישי ייערך ביום חמישי ה-19.12.19 במוזיאון שלנו. הפעם באותו זמן יהיו שלושה מפגשים שייערכו בו זמנית בשלושה מחללי המוזיאון, סביב הנושאים שנבחרו: ציד, חיטה ואבן.

המפגש בינואר ייערך בבית גבריאלי, שני מפגשים בו זמנית: אחד בחדר השלום בנושא החמצה, ואחד בספרייה בנושא כינרת. למותר לציין שכל הקודם לפנות להשתתף זוכה.

אירועים קרובים בספריה האזורית

23/12/2019 יום ב' שעה 20:30 - מפגש מרתק עם יובל אברמוביץ בבית גבריאלי

01/01/2020 יום ד' שעה 17:30 - מפגש עם הסופר ילדים ונוער ינץ לוי בספרייה.

15/01/2020 יום ד' שעה 20:30 - מפגש מרגש עם השחקנית אורלי וייסבורד וסיפור "הרוקמת".

22/01/2020 יום ד' שעה 17:30 - שעת סיפור "הענק שהשתולל השתוללויות" עם רן זמיר לגילאי 3-6 בבית גבריאלי.

01/03/2020 יום א' שעה 20:30 - מפגש עם רוני קובן בבית גבריאלי

בספרייה האזורית קיימת השאלת ספרים דיגיטלית חינם לכל מנויי הספרייה האזורית - ההשאלה היא לשני ספרים לחודש למנוי.

מצורפים קבצי הסבר כיצד ניתן לבצע את ההשאלה - לינק להשאלת ספרים

<https://j-v.getbooks.co.il>

הלינק נמצא גם באתר הספרייה <https://emekyarden.library.org.il>

מוזמנים ליהנות ממבחר מגוון של ספרים: בתאריך 20/12/2019 יום ו' הספרייה תהיה סגורה

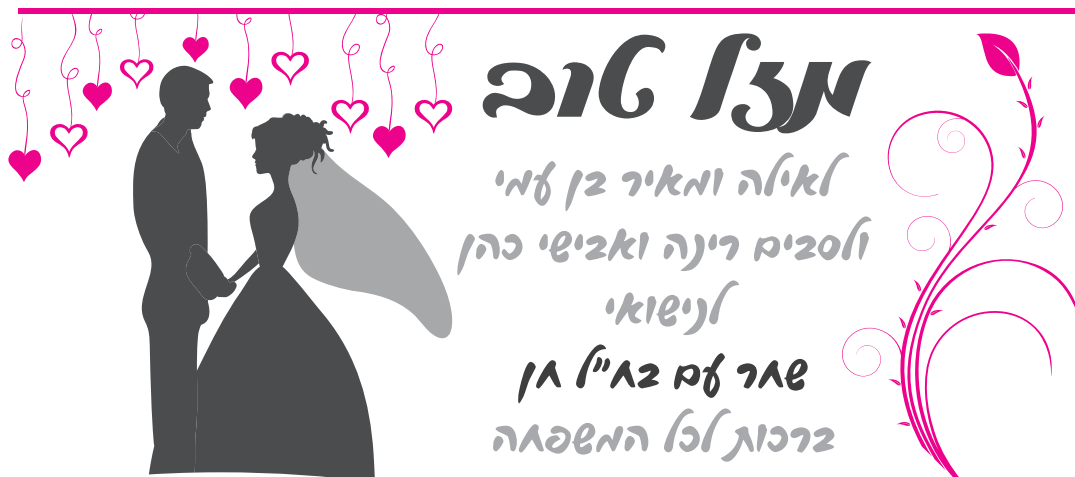
לקבלת קהל עקב יום העשרה והוקרה למתנדבות הספרייה האזורית הנפלאות.

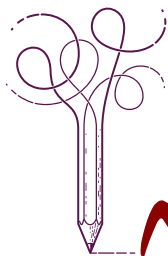
במהלך חופשת חנוכה שעות פתיחת הספרייה הן: 10:00-19:00 (רצוף) בימים ראשון עד חמישי.

מוזמנים להגיע, לבלות וליהנות מכל מה שיש לספרייה ולבית גבריאלי להציע.

סופ"ש נפלא וגשום לכולנו וחג חנוכה שמח ומלא באור!

שירלי יוסף - מנהלת ספריה אזורית עמק-הירדן 04-675117 שלוחה

חברים כ/תבים

מגדל-המים

גדעון ברקני

הרבה שנים לפני מעגל התנועה המפואר עם הגיגיו המעוצב, עם האספלט השחור והחלק, עם המדרכות המשתלבות ואבני השפה באדום-לבן, מעברי החצייה, התמרורים והתאורה הצבעונית - הוא כבר עמד שם במלוא הדרו ועוצמתו. איזו אדריכלות גאונית. המיבנה המשדר יציבות וחוזק - שתי קומות מצולעות, האחת רחבה מונחת בכבדות על הקרקע, והשנייה קטנה יותר, כאילו תלויה באוויר, בעלת אותה גיאומטריה, נשענת על שמונה עמודי בטון וראשה בשמיים. לפעמים בימי חורף גשומים, נדמה היה לנו שלא רואים את קצהו כי היה מכוסה עננים.

כשאחד המבוגרים רצה לתאר משהו באמת גבוה (גורד שחקים או האייפל, למשל) הוא היה משווה למגדל שלנו, משהו כמו "פעמיים וחצי או עשר פעמים המגדל-מים".

כשהיינו קטנים אהבנו לעלות לקומה הראשונה. היה גרם מדרגות אלכסוני ובו כ-15 מדרגות עץ שהובילו למעלה. כל מי שרצה יכול היה לעלות "ולהיות קצת יותר גבוה". לא היה שער עם מנעול ושולי הקומה היו פתוחים, ללא גדר או מעקה. אף אחד לא חשב שזה יכול להיות מסוכן.

ידענו שבתוך שתי הקומות יש מיכל מים גדול ובמשטח הבטון הייתה דלת ברזל כבדה, בעלת שני צירים, שקשה היה לפתוח, וגם היא לא הייתה נעולה. פעם אחד המבוגרים פתח לנו אותה כדי שנוכל לראות מה יש בפנים. הצצנו בפחד קל פנימה וראינו את צלילתנו משתקפת בפני המים העמוקים והרחוקים. בדמיונו ראינו את עצמנו נופלים פנימה ו... איזה פחד.

אבל לעלות לקומה העליונה - זה היה הפחד האמיתי. כילדים עמדנו ליד הסולם שראשו בשמיים ושני צינורות הברזל העגולים, שביניהם מחוברים השלבים, כמעט נפגשים שם. חשבנו שלעולם לא נצליח לעלות עד למעלה. אולי כשנהיה יותר גדולים.

ואז, ביום-ללא-שינה אחד, עלינו כמה ילדים לקומה הראשונה והחלטנו שעולים למעלה, ויהי מה. זה מבחן אומץ שמי שעובר אותו - מתקבל...

הילדים הגדולים עלו ראשונים. היה מתח רב ביציעים. הראשון עלה בזריזות מדלג על השלבים העגולים בקלות רבה. אחריו עוד כמה, שנעלמו לתוך הפתח העליון. ואז הגיע תורי. הסתכלתי למעלה - 35 שלבים, שבסופם פתח בבטון, דרכו נכנסים אל הלא נודע.

"אל תסתכל למטה", הדריכו אותי הילדים המנוסים, "אתה עלול לחטוף סחרחורת וליפול...". אני חושב על זה, ילדים קטנים, שכל רוח יכולה להעיף אותם מהסולם, ללא מעקה ביטחון, סומכים על שרירי אצבעותיהם, תלויים בין שמיים וארץ... אבל זה היה מבצע מלא פחד והתרגשות שחייבים להצליח ויהי מה.

התחלתי לטפס, מביט למעלה, אל הפתח העליון, שם הציצו הילדים שכבר עלו וצעקו: "אל תסתכל למטה! רק עלינו! אחרת אתה נופל..." ואח"כ בעידוד: "יופי, עוד קצת ואתה מגיע". ואז הגעתי אל הפתח המיוחל ובעזרתם נפלתי פנימה אל הקומה העליונה! הרגשתי כמו אדמונד הילרי - אני על פסגת האוורסט. ניגשנו אל החומה המקיפה את המשטח והסתכלנו סביב ולמטה. המראה היה בלתי נתפס - יכולנו לראות את כל הקיבוץ, רק את הגגות, כמובן. את הגג הגדול של חדר האוכל ואת האנשים על המדרכות אי-שם למטה, ואת הילדים בתחתית הסולם, שמכאן נראו כאילו יש להם רק ראש וכתפיים. ואת תל קציר, ואת הכינרת ואת טבריה, או אולי זה בכלל חיפה או תל אביב. במרכז המשטח היה עמוד ברזל, מעין תורן, שאליו היה מיכה נשלח כל שנה בסוף אפריל, לתלות את הדגל האדום, שהיה כנראה כל כך חשוב, כך חשבנו, שאפילו רוסיה הגדולה למדה מאיתנו...

אחרי שכל הילדים עלו, התרגשו, צעקו וצחקו משמחה - הגיע הזמן לרדת. זה לא היה יותר קל, גם לזה היה דרוש אומץ וכוח, וגם פה אסור היה להסתכל למטה. כשהגענו בשלום לקרקע מוצקה ויצוקה, הרגשנו ששום דבר כבר לא יכול לנו. היינו אלופים! באחת הפעמים הבאות שהחלטנו שוב לעלות, מצא אחד הילדים דרך בטוחה יותר ופחות מפחידה - להשתחל בין הסולם ובין עמוד הבטון המחוספס, ולטפס בחלק הפנימי. כאן יכולת לעלות ללא פחד, הרוח לא תעיף, או לעצור באמצע ולעשות הפסקה ואפילו להסתכל למטה. לימים, כשצילמתי וערכתי את אחד מסרטי ראש השנה, רציתי לסיים עם תמונה של השער עם שדרת הזיתים ורכב נוסע - היה לי ברור שהמקום המתאים ביותר הוא מגדל-המים. תליתי את המצלמה על הכתף ב"הצלב" ועליתי בסולם. כשהגעתי בערך לחצי הגובה, היה לי נדמה שאני שומע קריאה - "אל תסתכל למטה!"...

לתרצה היקרה

את כבר איננה ועדיין לא נפרדתי ממך, וקשה לכתוב לך, כי היית משוררת והיטבת לבטא רגשות ולחרוז שורות שנוגעות לכולנו בנוגע לעונות השנה, לאהבה, לחברות, לאנשים. וקטונתי ליד מילותיך.

בכל אופן שתדעי שהשארית חותם אחרי לכתך בשירים שלך, בחיוניות שבך, ואיך היטבת להתאים את הבגדים ואת התכשיט, ואת האקטואליות וההתמצאות בעולם הגדול ובקיבוצנו. לעיתים חשת שלא בטוב, אך כעוף החול קמת וחזרת לסדר יומך, לעבודות היד ב"רב-חן", להשתתפות פעילה בחוגי אחה"צ ב"בית הדר", וחזרת לכתובה גם שהעיניים כהו והראייה נחלשה.

תרצה, נוחי בשלום וימתקו לך רגבי שער הגולן שאהבת, באהבה,

רבקה הלמר

הלפיד ההולך לפני המחנה. רק?

כרמלה בלושר-אורובן, שער הגולן

אנחנו רגילים לחשוב על הלפיד כמכשיר בידי מנהיג להאיר ולסמן את הדרך למצטרפים אליו, כדברי השיר "אנו נושאים לפידים... ומי אשר לב לו הצמא לאור - ישא את עיניו ולבו אלינו לאור ויבוא!" כך, עם חידוש ההתיישבות בארץ, כזכר למרד המכבים מתקיימים תהלוכות לפידים ומירוצי לפיד למיניהם, אבל הם מתקיימים גם כקריאה להצטרף למרד הציוני. ביאליק בשירו "למתנדבים בעם" מכנה את עם ישראל "בני המכבים" וקורא לחצוב בצור ולגלות את הניצוצות שיצטברו ללפיד מוביל - הבה נלקט, לאחדים נאגדה, ועל-גם ביום חילנו נרימה; וילקטו אלינו מקדם עד-ים חיל גדול לעזרת העם!

מעניין לבדוק בתולדותינו ולראות האם תמיד הלפיד משמש בתפקיד זה. בצאת בני ישראל ממצרים מוביל אותם עמוד אש - לפיד "קינג סייז". אבל בספר שופטים ללפידים יש תפקידים אחרים לגמרי.

כרגיל בספר זה, העם עושה הרע בעיני ה' ואלוהים מעניש בעזרת אחד העמים השכנים. בסיפור שלנו (שופטים פרק ז') המדיינים ממש מתעללים בבני ישראל ומשמידים אל כל היבול. מי שיציל אותם הוא גדעון. הבעיה היא שלרשותו רק 300 לוחמים נבחרים לעומת כמה אלפים של המדיינים. לכן נוקט גדעון תחבולה וללפידים יש בה תפקיד רציני. **טז ויחץ את שלש מאות האיש שנלשה ראשים ואת שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדים בתוך הכדים: יז ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה בן תעשו: יח ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אחי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולהדעון: פ יט ויבא הדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האשמרת התיכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוח הכדים אשר בידם: כ ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם כלפדים וביד ימינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולהדעון: כא ויעמדו איש תחתיו סביב למחנה וידך כל המחנה וידעו ויניסו: כב ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה מלחמת גרילה חכמה של מעטים מול רבים.**

נמשיך בספר שופטים ונגיע אל שמשון (פרק ט"ו). לשמשון יש יחסי אהבה-שנאה עם הפלשתים, וכשהם מתנכלים לו ואינם נותנים לו לבוא אל אשתו הפלשתית, מה הוא עושה? **ד וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים; ויחץ לפידים, ויפץ זנב אל-זנב, וישם לפיד אחד בין-שני הזנבות, בתוך ה ויבעד-אש כלפידים, וישלח בקמות פלשתים; ויבער מקדש ועד-קמה, ועד-כרם זית.** מעניין שהשועלים הקשורים ללפידים הופכים להיות לשמם של חיילי סירת גבעתי (שנסעו בגיפיים) בימי מלחמת העצמאות ולכבודם חיבר אורי אבני את שירו המפורסם. (אגב, מה אשמים בכלל השועלים המסכנים שהם עולים באש?)

ובקפיצה גדולה בזמן נעבור לסוף המאה ה-1 לפה"ס ונפגוש את רבן שמעון בן גמליאל, שהיה נשיא הסנהדרין. וראו מה מספרים על האדם המכובד הזה. אמרו עליו על רבן שמעון בן גמליאל, כשהיה שמח שמחת בית השואבה - היה נוטל שמונה אבוקות של אור (אש), וזורק אחת ונוטל אחת, ואין נוהגות זו בזו. וכשהוא משתחוה - נועץ שני אגודליו בארץ, ושווה (מתכוּפֵּף) ונושק את הרצפה, וזוקף, ואין כל בְּיִיָּה יכולה לעשות כן. (בבלי, סוכה) - ג'ונגלר של ממש, שמצליח להעיף שמונה לפידים באוויר, ולפי אחת הגירסאות תופס אותם ומעיף חזרה ב"ארכובות רגליו", כלומר בברכיו, וזאת תוך השתחווייה, נגיעה ברצפה והזדקפות! וכל זה לכבוד שמחת בית השואבה. יש המייחסים את המופע המרהיב הזה לרבן שמעון בן שטח, אחיה של שלומציון המלכה, אשתו של אלכסנדר ינאי, שגם הוא היה ראש הסנהדרין כמעט מאה שנים קודם לכן גמליאל. וכך אנחנו סוגרים מעגל וחוזרים לחנוכה, שהרי חנוכת בית המקדש בימי החשמונאים היתה פיצוי על חגיגות סוכות ובית השואבה שלא יכלו לחגוג בימים שהמקדש היה בידי היוונים.

לביבות בחלום הן חלום ולא לביבות.
שלום עליכם

ועל כך העיר אהרון שמי:
כמו שמש הכנסה הוא מס ולא הכנסה.

אירועי חנוכה תש"פ

יום חמישי | 19.12.2019

ערב הכנת למפיונים

בשעה 17:15:

נכין את הלמפיונים המסורתיים

בשעה 18:30: ארוחת ערב בתשלום

יום ראשון | 22.12.2019

חנוכה מדליה בשער הגולן

בשעה 17:30:

תהלוכת למפיונים

בשעה 18:00:

תחילת המסיבה

הדלקת נרות, ריקודים, שירים
וכמובן - הסביבון!

אירועי חנוכה תש"פ

יום שלישי | 24.12.2019

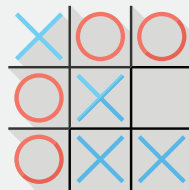
מירוץ הלפיד

בשעה 17:15 במגרש הכדורסל

בסיום המירוץ - הדלקת נר שלישי וכיבוד

יום חמישי | 26.12.2019

ערב משחקים בטעם של פעם

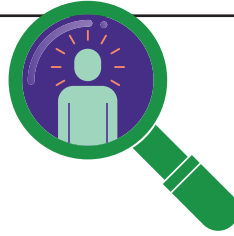
בשעה 17:00:

"שניצל בורשט", בינגו ופינה נוסטלגית של משחקים מפעם...

בשעה 18:30: ארוחת ערב קהילתית

כל משפחה מביאה מאכל מעשה ידיה.
נרכז את כל המטעמים ונהנה מהם כולנו.

דרושים

מנהל/ת משאבי אנוש בשער הגולן

ניצן רימר ביקשה לסיים את עבודה כמנהלת מש"א והודיעה על כך בישיבת המזכירות האחרונה. לכן אנו מפרסמים "קול קורא" לתפקיד חשוב זה.

המודעה מיועדת הן למועמדים פנימיים והן למועמדים חיצוניים במקביל.

להלן פירוט מטלות התפקיד והכישורים הנדרשים:

מהות התפקיד:

אחראי לניהול מדיניות משאבי אנוש בשער הגולן, לסייע לבעלי תפקידים ומנהלי ענפים לממש את הפוטנציאל האנושי והארגוני שבתחומי אחריותם.

מטלות עיקריות לביצוע התפקיד:

- יישום החלטות הקיבוץ בתחום מש"א.
- אחראי להעסקת עובדים בהתאם לדרישות החוק
- גיוס ומיון עובדים
- שכר והטבות - אחראי להוצאת תלושי שכר, דיוני שכר, תמחורי משרות וכו.
- הדרכה ופיתוח מנהלים
- טיפול בנושאי פרט ורווחת העובדים
- סיוע וליווי לחברים בעתות חיפוש עבודה
- ניהול עבודת החוץ
- אחראי מטעם הקיבוץ לעבודת חברים בגולן
- עדכון נהלים ומדיניות, מעת לעת ועל פי הצרכים המשתנים
- אחראי לעבודה משותפת מול מש"א מפעל

כישורים נדרשים:

- ניסיון בניהול מש"א של תאגיד בהיקף דומה לזה של הקיבוץ
- ניסיון עבודה בקיבוץ שיתופי - יתרון
- השכלה רלוונטית - יתרון
- תקשורת בין אישית טובה
- דיסקרטיות
- יכולת לעבודה משותפת עם צוותים ובעלי תפקידים.
- יכולת לניהול תהליכים חברתיים מורכבים

היקף המשרה: חצי משרה 3 ימי נוכחות בפועל

תחילת עבודה: מיידי

חברים המעוניינים להגיש את מועמדותם לתפקיד מתבקשים לפנות למשאבי אנוש

בכתב או במייל masha@golan-gate.co.il עד ליום 29.12.2019

• כל כתוב במודעה בלשון זכר מכון לשני המינים.

טיפות על החלון

לכבוד החורף שהגיע **הסטודיו שלנו** "טפטף" על חלונות חדר האוכל שלנו טיפות צהובות חמודות להנאתם ולסקרנותם של הסועדים. הטיפות החביבות הן יוזמה משותפת שנייה של הסטודיו עם **הנהלת חדר האוכל**. היוזמה הראשונה הייתה החלפת מתקני המפיות, והצבת מתקנים חדשים המעוטרים בתמונות ארכיון שחור-לבן מהווי הקיבוץ.

וגם מסך גדול

מזל טוב! מסך חדש הותקן בחדר האוכל שלנו, ומהיום אפשר לראות ולהתעדכן על שעות פתיחה ועל שאר הודעות הלוח האלקטרוני (וערצני הטלוויזיה). תודה רבה לצוות החשמליה **עוזי רינג**, **מוחמד ובוריס דן**, **לרם אבישר** מנהל ענף המזון, ו**ליעל קרני** שאמונה על הזנת ההודעות ללוח האלקטרוני.

יאה ונאה

"בית הדר" התחדש בשלט הכוונה חדש וססגוני בכניסה למגרש החנייה המרכזי, המכוון את הבאים לקיבוץ ומיידע על מיקומו של בית הסיעוד. ככה זה כשיש לך מקום איכותי ומבוקש כל כך...

חדש ב"מרכז"

המרכז של כיתות ילדי ד'ו' התחדש בחדר נינג'ה. החדר עמד ריק מספר שנים, וביוזמה משותפת של הילדים והמדריכים **ריקי חן** ו**עומר דניאלי** התחיל חידוש, שכלל ניקיון, צביעה, הזמנת ציוד מתאים והכנתו לפעילות ספורטיבית משותפת במסגרת פעילות החינוך החברתי. תודה ל**טמיר פרידמן** שעזר להתקין את המכשירים.

מנצלים את השיגרה

בהמשך להיערכות הקיבוץ לשעת חירום במספר תרחישים, התחדשנו בציוד חילוץ והצלה חדש, בו ישתמשו הצוותים שלנו שייתנו מענה ראשוני עד להגעת כוחות כמו מכבי אש או פיקוד העורף או מד"א. **עינת אפשטיין**, רכזת צוות החירום, הביאה את הציוד עם בעלה **גיל**, רכז צוות חילוץ והצלה בחירום. תודה רבה ל**צח זהר** ול**מעין אופיר** שמרכזים את מכלול הלוגיסטיקה, בתוכן יפעל צוות החילוץ.

מטיילים ונהנים

ביום שלישי 10.12.19 יצאו מטיילי +60 לטיול קל"ב מותאם למזג האוויר. ביקרו ב"חוות בראשית" בצמח, בחצר כינרת ובסג'רה. היה מעניין ומרגש. תודה רבה למארגנים!!!

תרמנו דם

ביום חמישי 12.12. התקיימה התרמת דם בקיבוץ. בסה"כ תרמו רק 18 (שמונה-עשרה!!!). מאכזב, ממש מעט מאוד. צעירים, איפה אתם?!

גן אלי בטיחותי

ודאי תשמחו לדעת שקיבלנו תעודה המאשרת כי גן השעשועים שלנו עומד בדרישות התקן. **מאיר בן עמי**, רכז החצר, מסר עוד שהבדיקה היא תקופתית, והאישור ניתן על ידי ממונה בטיחות במועצה האזורית.

...ולמידע דיסקרטי

ביום ראשון 15.12.19 בבסיס אימונים אי-שם התאמנה כיתת הכוננות שלנו. בחורינו החסונים הפליאו בהסתערות, זינקו בגמלוניות לפזצט"א, ירו (בעיקר מחוץ למטרות) ואף השמיטו פצוע מהאלונקה כי היה כבד מדי. אבל היו מטווחים מכל מיני סוגים, ותרגול מצבי ירי מטווחים קרובים, והווי וצחוקים וקפה מבושל על גזייה. ומחר יום אימונים נוסף! תודה על ההתנדבות. סומכים עליכם!

גשם... גשם...

עד יום רביעי 18.12.19 ירדו אצלנו 41.7 מ"מ.

נורית נולדה בניגריה

נורית קצירי סיפרה: זוכרים את קבוצת הניגרים שהייתה אצלנו לפני כ-4 שנים? הם חיו אצלנו 10 חודשים, למדו ועבדו, ורובם היו מאומצים במשפחות בקיבוץ. אצלנו התארח עומר, בחור נאה וכאריזמטי, מנהיג הקבוצה, בנו של ראש שבט בניגריה. מאז שחזר נישא, הוליד ארבעה ילדים ואתמול (14.12) נולדה לו תינוקת. הוא מתקשר אלינו כמעט כל שבועיים (קורא לי אמא ולדרור אבא). הבוקר התקשר כדי לספר על לידת בתו, ובהתרגשות רבה סיפר לי ששמה בניגריה פאטימה - נורית, על שמי. יש כבוד, הא?